



Мойсей А.А.

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Кафедра суспільних наук та українознавства

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Розглядаються деякі аспекти здоров'я населення, яке є одним з показників потенціалу будь-якої країни, мірою соціально культурного розвитку суспільства і якості життя його громадян, а збереження та охорона здоров'я – це важлива сфера інвестицій для забезпечення загального соціального і економічного розвитку, один із пріоритетних напрямків держави, яка піклується про своє майбутнє.

За допомогою діалектичного підходу аналізуються сутнісні аспекти охорони здоров'я. В умовах посилення впливу глобалізаційних процесів ключову роль відіграє людський потенціал, який виступає найважливішою рушійною силою інноваційного розвитку. Розвиток та реалізація людського потенціалу можливі завдяки злагодженому функціонуванню всіх елементів економічної системи.

Протягом останніх років питання про стан та збереження здоров'я людини знаходяться в центрі уваги фахівців різних галузей у всьому світі, які наголошують на неможливості трактування поняття про стан здоров'я тільки медико-біологічними факторами. На наш погляд, цю проблему не можливо не розглядати тільки з позицій соціально-економічних та психологічних чинників. Дослідження залежності здоров'я людини від різних факторів свідчить, що стан системи охорони здоров'я обумовлює в середньому, лише до 10 % всього комплексу впливів. До інших факторів відносяться стан екології (до 20 %), спадковості (до 20 %) та найбільшою мірою, умови та спосіб життя, тобто психосоціальні, економічні, соціокультурні особливості життєдіяльності людини.

Важливим елементом інституційного середовища економіки охорони здоров'я є формування у людей потреби бути здоровими, вести здоровий спосіб життя, тому необхідно фінансувати і стимулювати не лише санітарно-гігієнічну культуру, але й культури відпочинку, споживання, спілкування, поведінки і т.п. І тут постає питання про економічну відповідальність за стан здоров'я самих громадян і відповідних інвестицій з їх боку. В інституційному відношенні зміцнення здоров'я є функцією всієї економіки, охорони здоров'я і широкого кола інших галузей та розглядається як один з напрямків економічного зростання та динаміки благополуччя, а матеріальні умови розвитку особистості – як інвестиції в «людський капітал».

В розвинутих країнах світу в основі соціально-орієнтованих реформ лежать інтенсивні методи, пов'язані з удосконаленням і якістю соціальних послуг, їх наближенням до темпів науково-технічного процесу, потреби в кваліфікованій робочій силі та спеціалістах, змінами вимог до їх здоров'я культури, знань, умінь та навичок.

Великі затрати на медико-індустріальний комплекс в ліберальній економіці не гарантує високу якість обслуговування. Дослідження, проведені медичним факультетом університету Джона Гопкінса, системою охорони здоров'я США, Великобританії, Канади, Австралії по 21 показнику показали, що не зважаючи на те, що із всіх країн США витрачають найбільше коштів на медичне обслуговування населення, результати роботи американської системи охорони здоров'я практично не відрізняється від результатів, показаних медиками інших країн.

Реформування охорони здоров'я України є однією з нагальних проблем сучасності. Необхідність створення такої системи, яка існує в багатьох країнах світу і залучає до себе комплекс медичних, психологічних, педагогічних і соціальних заходів, спрямованих на оволодіння знаннями та навичками здорового способу життя, свідоме прагнення до збереження та покращення власного здоров'я на всіх рівнях.

Тому формування інституційного середовища здорового способу життя є одна з найважливіших функцій соціально-орієнтованої реформи економіки здоров'я.